

EM BÉ DA ĐEN

Thường về Đ và V.

Sáng nay ra khỏi nhà
Gặp em bé da đen
Tay cặp sách đến trường
Trông dáng đi thần thớ
Vã ánh mắt buồn chi lạ!

Em ơi.
Vi sao em buồn?
Có phải em tủi hờn
Bởi màu da đen đúa.
Nên em buồn thương đê bất công?
Không ban cho em quyền được chọn.
Nời chốn đê ra đời?

Em đi.
Ai làm em buồn?
Có phải hôm qua ở trường
Bạn bé da trắng "chọc quê" em?
Hay ở gia đình
Cha mẹ em gây gổ
Rồi chia tay mỗi người đi mỗi ngã
Đê em lại một mình
Cay đắng...
Vỡ cô đơn

Song em ơi!
Em có biết chẳng?
Em vẫn còn rất nhiều hạnh phúc
Hòn các em bé ở quê hương tôi
Nước Việt Nam đang đau khổ đọa đày
Cách nửa quả địa cầu
Về phía trời Tây
Chúng còn cha còn mẹ
Chúng có chị có em
Da chúng không đen đúa... mà tái mét
Bạn bé chẳng ai hiệp đáp, "chọc quê"
Nhưng...
Đôi chúng chẳng có tương lai.
Vã hiện tại phủ đầy bóng tối.

Bởi vì em đi.
Chúng đang sống trong địa ngục trần gian
Xung quanh toàn láng sỏi hiện hình
Nhân danh "Đảng dân đường" đưa tới văn minh
Hỏi làm gì có hiện tại
Nói chi đến tương lai.

Em ơi.
Hãy vui lên đi
Em vẫn còn có nhiều hạnh phúc đây
Vi em được sống trên đất nước này (1)
Một dân tộc biết rộng mở bàn tay
Đón nhân loại bốn phương về hội tụ
Biết đê cao nhân phẩm
Vã ôm ấp, nâng niu hai chữ TỰ DO.

Em hãy ca hát đi
Cho đời tràn ý nhạc
Vã hãy "break dance" đi.
Cho cuộc đời thêm tuổi
Hãy xây dựng cuộc đời CHÂN, THIÊN
Không danh từ hoa mỹ, viên vông
Mã cưỡi cánh lã: Hạnh phúc con người
Không hận thù giai cấp
Không phân biệt màu da
Có đủ CÔNG BÌNH
Vã có cả TỰ DO!

TÂM NGUYỄN
(12/86)

(1): Canada - hay Mỹ cũng thế.

